

Zomerwisseldiensten 2022: vriend en vreemdeling

10 juli: Koen Holzapffel

Engelenbezoek

Engelen spelen een bijzondere rol in de Bijbel. Niet alleen met Kerst. Vaak gaat het om een onverwacht bezoek, een ontmoeting tussen deze boden Gods en mensen. Op aardse bodem. De ontmoeting roept verwondering op, vragen, twijfel en ook angst. Is deze vreemdeling vriend of vijand? Hoe gastvrij zullen we haar/hem ontvangen? Een zomerse ontmoeting met engelen, vreemd-vertrouwd, aan de hand van

het verhaal van de belofte aan de vrouw van Manoach, moeder van Simson (Richteren 13).

17 juli: IJke Aalders

Pelgrimeren

Lucas 24:13-35 (Emmaüsgangers) We noemen onszelf graag mensen van de weg. Dan is het onvermijdelijk dat wij vaak verkeren in de positie van de vreemdeling. Wat zegt het over ons, als we ons verbazen over die ontdekking? En wat leert het ons over onze houding tegenover hen die wij als vreemdeling beschouwen én degenen die we ervaren als medereizigers?

24 juli: Corrie Vis

"Ik ben, o Heer, een vreemdeling hier beneên" is een citaat uit psalm 119.

In mijn werk als geestelijk verzorger in het ziekenhuis kom ik veel mensen tegen die zich een vreemdeling voelen in deze maatschappij. Door chronische ziekte, doordat ze het snelle tempo van het moderne leven niet bij kunnen benen, omdat ze als oudere het gevoel krijgen niet meer mee te tellen, of wanneer een ziekte als Alzheimer hen overkomt. Biedt deze psalm enige houvast om met het vervreemde gevoel om

te gaan dat ons kan overkomen als het leven anders loopt dan gedacht? Hoe kan een mystieke lezing - deze van oudsher lange wetpsalm - een nieuw elan geven?

En wat heeft het strelen van een paard te maken met het lezen van een psalm?

31 juli: Henriette van Dunné

Vriend of vreemdeling?

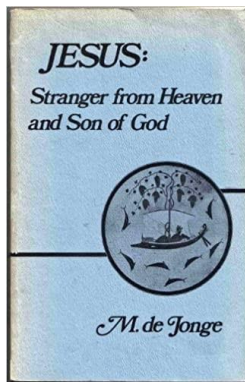
Wat beweegt een Afrikaanse man uit Ethiopië, in een tijd dat er nog geen snelwegen en vliegtuigen zijn, om een reis van meer dan 2000 kilometer te ondernemen om naar Jeruzalem te gaan? De schatbewaarder van de koningin van Ethiopië ging op reis naar Jeruzalem om daar God te aanbidden. Zijn er in Ethiopië geen goden genoeg? Komt hij in Egypte niet langs allerlei beroemde tempels, en zijn daar geen goden die hij zou kunnen aanbidden? Daar is hij als eunuch onder

vrienden, er zijn meer mannen zoals hij. In Jeruzalem is hij niet alleen een vreemdeling, hij is ook nog ongewenst want volgens de wet van Mozes mag een eunuch helemaal niet in de tempel komen. Toch is hij geïntrigeerd geraakt door deze God en hij koopt een stapel leesvoer voor de terugreis. Hoe meer hij leest, hoe minder hij ervan begrijpt. Als hij opkijkt staat er opeens een man langs de weg, in de brandende hitte, midden in het niemandsland.

Filippus was de man die daar stond te wachten, waarop wist hij niet. Hij is een van de zeven mannen die de apostelen moesten helpen bij het leiden van de gemeente in Jeruzalem en hij was juist lekker bezig met zijn vrienden om zoveel mogelijk mensen te bekeren in Samaria. Dan opeens krijgt hij die vreemde opdracht: Filippus, je moet naar de weg van Jeruzalem naar Gaza. Een weg waar geen hond meer komt, want Gaza was een ruïne geworden.

De twee raken met elkaar in gesprek; twee vreemdelingen omdat zij daar zonder hun vrienden zijn, of twee vrienden van God in een vervreemdende omgeving?

7 augustus: Tjaard Barnard

Stranger from heaven...

In zijn boek *Jesus, Stranger from Heaven and Son of God* vat de toenmalige hoogleraar Nieuwe Testament Rien de Jonge (1925-2016) de essentie van het Jezusbeeld van het Johannes evangelie samen. Jezus komt heel dichtbij, hij noemt zijn leerlingen zijn vrienden, maar tegelijkertijd blijft er een grote kloof van vervreemding gapen. Daar wil Tjaard Barnard over nadenken in de gezamenlijke kerkdienst op 7 augustus in de Doopsgezinde Kerk.

En om de vervreemding te versterken gaan we dan uit de bundel van Johan de Heer zingen: Welk een vriend is onze Jezus.

Voor wie zich wil inzingen: <https://youtu.be/uGgLEtZfc>

14 augustus: Hans Fronczek

Ik ben een mens als jij

Een lastige man in een veel te ruime jas.
Over zijn schouders hing een grote rugzak.
Vaak zag ik de man staan bij de supermarkt.
Volgens buurtbewoners woonde hij overal en nergens. Die man belde twee jaar geleden, op een avond in oktober, plotseling bij mij aan. Hij was doorgestuurd door een vriend. - Daar sta je op mijn drempel, voor mijn neus, je kijkt me aan – Wat moet ik met je? Ik moest iets met je. Je stond daar en wachtte.

Ik keek in je gezicht, En jij in mijn gezicht, met ogen die zeiden: ja, ik weet het. Ik ben onmogelijk, ik schreeuw soms, ik val soms uit. Ik steel soms voedsel. Ik ben een *vluchteling*, een *vreemdeling*. Ik eis een plek op aarde, ik ben ontworteld en overbodig. Neem mij op, red mijn ziel, stuur me niet weg - ik ben een mens als jij.

De joodse wijsgeer Emmanuel Levinas heeft veel publicaties op zijn naam staan. In één van zijn wijsgerige visies ontvouwt hij dat niet het IK het uitgangspunt is maar de confrontatie met de ander. Met die ander die naast en tegenover mij, en niet weg te denken een beroep op mij doet. De toewijding aan de andere mens. *Die vreemdeling, die vluchteling*. Hij spreekt zelfs over de menselijke uitverkiezing elkaar te dienen.

Vanaf het moment dat een ander mens in onze tijd en ruimte binnenkomt, ons aanziet, aanspreekt, en een beroep op ons doet...staan we in zijn dienst?

(Schilderij van Marieloes Reek)